

Bratia a sestry,

máme nejaký dôkaz o Bohu? Keby sme sa pozreli do cirkevných dejín, našli by sme viacerých teológov, ktorí uvádzajú dôkazy o Bohu. Tomáš Akvinský písal o dôkaze tzv. prvého hýbateľa. Vieme, že za každou vecou, ktorá sa pohybuje, stojí niekto, kto najprv danú vec do pohybu uviedol. Na počiatku uviedol život do pohybu Boh. Toľko v skratke k dôkazu o Bohu od Tomáša Akvinského. Dôkazy sa nám možno viac spájajú s vedeckými odbormi, ako je matematika, fyzika alebo chémia. Tam sú dôkazy hmotného charakteru.

Takýto dôkaz o Bohu nemáme, ale za dôkaz sa môže považovať aj svedectvo. Pri súdnych sporoch sa pri dokazovaní popri hmotných dôkazoch bežne využíva aj svedectvo očitého svedka. Boha sme nevideli, ale počúvame Božie slovo.

O Ježišovi svedčil už Ján Krstiteľ. Ježiš hovorí, že svedectvo človeka neprijíma. Akoby si to protirečilo. Ako tomu máme rozumieť? Vzhľadom na svedectvo Boha Otca nie je Jánovo svedectvo potrebné. Ježiš nepotreboval, aby sa Ho zastával človek. Ježišove skutky svedčili o tom, že nie je iba človek, že nie je iba náboženský vodca a učiteľ a že Jeho sláva nemá svoj pôvod vo svete. Človek nemôže činiť skutky, ktoré činí Boh.

V 3. kapitole povedal Nikodém Ježišovi: *Majstre, vieme, že si učiteľ, ktorý prišiel od Boha; lebo nikto nemôže činiť znamenia, aké Ty činiš, ak len Boh nie je s ním.* (2. v.) Farizej Nikodém ešte nerozumel úplne tomu, kto je Ježiš, ale predsa si už uvedomoval, že Ježiš nie je len človek. O Ježišovi svedčí Boh a skutky, ktoré koná. Ježišovo slovo je hlas Boží. V Ježišovi sa Hospodin, o ktorom čítame v Starom zákone, skláňa k svetu.

Ježiš obviňuje tých, ktorí svedectvá o ňom neprijímajú. Nedokázali za slovami Jána Krstiteľa o svetle vidieť Ježiša. Za Ježišovými skutkami nedokázali vidieť Božiu moc a slávu. Pán Ježiš nehovorí o svojich skutkoch, ale o skutkoch, ktoré Ho poslal činiť Boh Otec. Nakoniec nedokázali za slovami Písma Svätého vidieť evanjelium o Ježišovi. Teraz si položme otázku: Koho sa týka Ježišovo obvinenie? Iba Ježišových súčasníkov? Iba tých konkrétnych ľudí, ktorým sa Ježiš prihováral? Božie slovo zostáva rovnaké, ale ľudské reakcie sú odlišné.

Máme jedinečné svedectvo o Božích skutkoch, a to Bibliu. Pán Ježiš hovoril o Mojžišovi a myslel tým 5 kníh Mojžišových, tzv. Pentateuch. Keď už bol Starý zákon v takej podobe, ako ho máme my dnes, tak predsa niektoré knihy boli závažnejšie. Najväčšej vážnosti sa v židovskom náboženstve tešili a dodnes tešia práve Mojžišove knihy, jedným slovom Tóra. Ježišovým slovám rozumieme v širšom význame. Biblia ako jeden celok nám hovorí o záchrane od Boha. V Biblii nachádzame Božie slovo pre nás.

Ježiš prišiel v Božom mene. Konal slávne a mocné skutky. Napriek tomu v Neho počas Jeho pôsobenia uverili iba niektorí. Ježiš vyčítal farizejom, že čítajú Starý zákon, ale nerozumejú, že sú to slová o Ňom. Mojžišove knihy berú za záväzné, ale nechápu, že aj ony už svojim spôsobom v sebe zahŕňajú zvesť o Spasiteľovi Ježišovi Kristovi.

Keď si čítame Bibliu, čítame svedectvo o Ježišovi Kristovi. Výstižne to vyjadril Ján Heller, profesor Starého zákona, slovami: „Kým v Starom zákone je Kristus skrytý, Nový zákon nám Ho odkrýva.“ Čítame aj starozákonné príbehy, pretože už vtedy Boh pôsobil tak, aby raz prišlo na svet spasenie skrze Ježiša Krista. Takto to formuluje aj náš katechizmus. Na otázku „O kom hovorí celé Písmo sväté?“ dáva odpoveď: „Celé Písmo sväté hovorí o Ježišovi Kristovi, v Starej zmluve je reč o tom, ako Boh vo vyvolenom národe pripravoval cestu pre Ježiša Krista a v Novej zmluve je svedectvo apoštolov o Ježišovi.“

Biblia hovorí o Božom konaní. Nie je to správa o minulosti, ale o tom, ako Boh neustále pôsobí. Ľudské svedectvá sú dočasné. Božie svedectvo o Ježišovi má večnú platnosť. Boh prichádza a zachraňuje svoje stvorenie. Biblia nemá byť kniha, ktorú prečítame raz, a potom ju odložíme do knižnice. Možno pre mnohých je Biblia iba hrubá a ťažko zrozumiteľná náboženská kniha o tom, čo s bežným životom nesúvisí. Otvárajme Bibliu s vedomím, že je to jedinečné svedectvo o Ježišovi Kristovi. Boh k nám hovorí. Je vzácné, že sme schopní čítať, počúvať a spoznávať Božie slovo.

Bratia a sestry, niekto môže povedať: Keď Boh chce, aby som v Neho veril, tak nech sa mi zjaví, alebo urobí nejaký zázrak. Na túto námietku môžeme s pokorou odpovedať, že sme Boha nikdy nevideli, ale spoznávame Ho skrze Písmo sväté. Veríme tomu, čo sa píše v Biblii, pretože skrze Bibliu nám Boh hovorí o záchrane. Naša záchrana je Ježiš Kristus, a preto nepremárnime ten vzácny dar.

Je pravda, že spasení nie sme preto, že čítame Bibliu. Ježiš je náš Spasiteľ a spasení sme, keď v Neho veríme. V Biblii nachádzame svedectvá o Božej záchrane, a preto ju otvárajme každý deň. Božie slovo nás môže formovať a usmerňovať. V ťažkostiach je pre nás oporou a povzbudením. Keď zblúdime a padneme, je pre nás napomenutím a výzvou k pokániu. V Biblii je Božie slovo pre nás. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste Timotejovi v 3. k.:

„Ty však zostávaj v tom, čomu si sa naučil a o čom si presvedčený, pretože vieš, od koho si sa (to) naučil, a že od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrom na spasenie vierou v Krista Ježiša. Každé písmo, vdýchnuté od Boha, (je) aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.